

SENTÈNCIA 20-96 DE 10 DE SETEMBRE DE 1996

Imprudència.- Concurrencia de culpes.- Responsabilitat civil.

Ponent: M.I. Sra. Marie CONTE

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el M. Iltre. Tribunal de Corts va dictar Sentència en data 17 de desembre de 1.995 en la Causa 223-2/94, amb la següent part dispositiva: "FALLEM: Que hem de condemnar i condemnem a l'acusat Archibald John C. com a responsable penalment en el concepte d'autor d'un delict major de lesions per imprudència, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de MULTA DE VINT-I-CINC MIL PESSETES (25.000Pta), així com també al pagament de les despeses processals causades. I com a responsables civils solidaris condemnem al processat i a la Cia. d'Assegurances ZURICH a abonar a la Caixa Andorrana de Seguretat Social la quantitat de 643.342.-pessetes."

II.-RESULTANT: Que contra la Sentència abans esmentada s'interposa recurs de Suplicació pel Lletrat Francesc GRAU ESPLANDIU en nom i interès d'Archibald John C., el qual al·lega com a motiu del recurs:

- Per no contenir la Sentència la narració precisa dels fets que es consideren provats (article 3. apartat 4 del Decret del recurs de Suplicació).

- Per error en l'apreciació de la prova (art. 3.5).

Observa en primer lloc que en la seva relació dels fets, la Sentència del Tribunal de Corts, no ha tingut en compte l'existència a 75 metres de l'accident en la direcció d'Escaldes-Engordany d'una corba a dreta, més enllà de la qual la visibilitat és nul·la pels vehicles parats a la intersecció de la carretera d'Anyòs.

Sosté que en el moment en què es va parar abans d'agafar aquesta carretera situada a la seva esquerra, la

motocicleta de Vicenç F.G., a causa del giravolt i de la seva velocitat excessiva de 90 Km/h, no era visible.

D'altra banda la decisió del Tribunal de Corts no fa esment de les declaracions de Vicenç F.G., que admet no haver vist el vehicle sinó quan es trobava a 20 metres , és a dir després de recórrer després del giravolt 55 metres en línia dreta.

Fa valer que si hagués començat la seva maniobra quan la motocicleta es trobava a 20 metres del seu propi vehicle, no hauria tingut temps de travessar la calçada i així d'evitar la motocicleta.

Estima doncs que la causa única i determinant de l'accident és la velocitat excessiva del conductor de la motocicleta i sol.licita la seva lliure absolució, en la mesura en què cap falta d'imprudència o de negligència en la conducta del seu vehicle no li pot ser reprotxada.

III.-RESULTANT: que el Ministeri Fiscal sol.licita la confirmació de la Sentència , estimant que la causa eficient de la caiguda a terra de Vicenç F.G. fou la maniobra efectuada pel processat , encara que la víctima per la seva velocitat excessiva hagi contribuït a la realització de l'accident.

IV.-RESULTANT: que per correu adreçat el 05 de març de 1996 a aquesta Sala Penal, la C.A.S.S. demana que les sumes que li han estat atorgades siguin augmentades de 72.881 Ptes. que corresponen a les indemnitzacions de salari i despeses mèdiques suplementàries.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: que l'aplicació de la responsabilitat penal en relació a la falta d'imprudència prevista per l'article 197 del Codi Penal, està fundada sobre la teoria de l'equivalència de les causes , que només cal per consegüent, perquè sigui retinguda la culpabilitat del processat que una falta sigui establerta en contra d'ell, en relació directa amb l'accident i que no és exigit que sigui la causa exclusiva. Que en aquest cas està constatat que el processat Archibald John C. va efectuar una maniobra per girar a esquerra per tal d'agafar la carretera d'Anyòs, quan arribava la motocicleta de Vicenç F.G. que venia en sentit contrari. Que, és cert, que la víctima ha reconegut que circulava a la velocitat de 80 Km/h, superant de 20

Km/h la velocitat màxima autoritzada al lloc de l'accident. Que, tanmateix, no es dedueix dels elements del dossier que Archibald John C., en el moment en que va començar la seva maniobra no podia veure la motocicleta de la víctima. En aquestes condicions la culpa d'imprudència i de negligència que li és reprotxada està perfectament establerta i que, essent així, la Sentència recorreguda ha de ser confirmada.

II.-CONSIDERANT: sobre la demanda d'indemnització complementària formulada per la C.A.S.S per carta de data 5 de març de 1996, el Tribunal Superior de Justícia només pot ésser cridat a intervenir en matèria penal en el marc del recurs de Suplicació fet contra decisions enumerades a l'article 2 del Decret del 13 de juliol de 1990. Per consegüent no és pot admetre per aquesta Sala Penal la nova demanda formulada per la C.A.S.S. , que no ha estat sotmesa a l'apreciació del Tribunal de Corts.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, així com els Usos i Costums i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1) Desestimar el recurs de Suplicació interposat per la representació de Archibald John C. en la Causa núm. 223-2/94.

2) Dir inadmissible la demanda formulada per la C.A.S.S. per carta de data 05 de març de 1996.

3) Condemnar al recurrent al pagament de les despeses processals causades pel recurs.

4t.- Manem que la Causa sigui retornada al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra Sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.